

CHAPTER 1

Grammar part

• دهم

• یازدهم

• دوازدهم

یادآوری سال نهم

۱- زمان حال ساده

شما با این زمان در دروس اولیه (درس‌های ۱ و ۳) سال نهم آشنا شدید. از این زمان برای بیان کارهای روزمره، طبق عادت و یا بیان واقعیت‌ها استفاده می‌شود ساختار جمله در زمان حال ساده به صورت زیر است:

قید زمان حال ساده + ... + شکل ساده فعل + فاعل

every day / night ...
once / twice a week / ...
three, four times a week / month / ...

- اگر فاعل در زمان حال ساده سوم شخص یعنی (it, she, he, it) یک اسم مفرد و یا یک اسم غیر قابل شمارش) باشد، باید به فعلمان *es/s* اضافه کنیم.
- قیدهای تکرار (always, usually, often, ...) بیشتر در زمان حال ساده به کار می‌روند.
- حال ساده در مفهوم کار برنامه‌ریزی شده و یا جدول زمانی به زمان آینده نیز اشاره می‌کند.
- سوالی و منفی کردن زمان حال ساده با (does / do) انجام می‌شود.

- **EX** Sanaz works on the project every day. ساناز هر روز روی پروژه کار می‌کند.
- **EX** Ali goes on trip every six months. علی هر شش ماه یکبار به مسافرت می‌رود.
- **EX** They always play football in the Park. آنها همیشه در پارک فوتبال بازی می‌کنند.
- **EX** Asghar never eats rice at night. اصغر هرگز شب برنج نمی‌خورد.
- **EX** She visits her grandpa twice a month. او دو بار در ماه پدربزرگش را می‌بیند.
- **EX** Our parents take us to the movies at the weekends. والدینمان ما را آخر هفته‌ها به سینما می‌برند.
- **EX** Cinema opens at 9. am tomorrow. فردا سینما ساعت ۹ صبح باز می‌شود.

۲- زمان حال استمراری

این زمان را در درس دوم سال نهم خواندید. از این زمان برای بیان کاری که در لحظه صحبت در حال انجام است و یا کاری که به طور مقطعی در زمان حال در حال انجام است استفاده می‌شود (کاری که داریم انجام می‌دیم) ساختار این زمان به شکل زیر است:

قید زمان حال استمراری + ... + فعل + am / is / are + ing + فاعل

now
right now
at the present
at this moment
for the time being

- **EX** We are learning English now. ما الان در حال یادگیری انگلیسی هستیم.
- **EX** I am waking up early every day this week. من این هفته هر روز دارم زود بیدار میشوم.

● زمان حال استمراری برای اشاره به آینده نیز به کار می‌رود.

Sina is going abroad next year.

سینا سال بعد دارد به خارج از کشور می‌رود.

● قید تکرار **always** به همراه زمان حال استمراری برای شکایت و گله نیز کاربرد دارد.

Reza is always coming late for the class.

رضا همیشه دیره برای کلاس دیر می‌آید.

● پس از جملات امری نیز معمولاً زمان حال استمراری به کار می‌رود.

Be quiet! The baby is sleeping.

ساکت باش! بچه خوابیده است.

۳- زمان گذشته ساده

این زمان رو هم در درس‌های ۵ و ۶ سال نهم خواندید. کاربرد این زمان بیان عملی است که در زمان گذشته انجام دادیم و تمام شد. فعل این زمان هم که می‌دانید با شکل دوم هر فعلی ساخته می‌شود. ساختار کلی آنرا ببینید:

yesterday
last night / week / month / year / ...
... days / months / weeks ago
previous years
past 100 years
in 1385

قید زمان گذشته ساده + ... + شکل دوم فعل + فاعل

● طرز ساخت شکل دوم و سوم هر فعل را هم که می‌دانید. افعال یا با قاعده هستند یا بی‌قاعده! اگر با قاعده باشند که برای شکل دوم (گذشته) و سوم (صفت مفعولی) به فعل **ed / d** اضافه می‌کنیم و اگر بی‌قاعده باشد به ذره تلاش می‌کنیم و حفظ می‌کنیم!

مهم‌اشو باز یادآوری می‌کنم اینجا:

Basic form	Past simple	Past participle	معنی
bring	brought	brought	آوردن
buy	bought	bought	خریدن
fight	fought	fought	مبارزه کردن
find	found	found	پیدا کردن
teach	taught	taught	آموزش دادن
think	thought	thought	فکر کردن
begin	began	begun	شروع کردن
drink	drank	drunk	نوشیدن
ring	rang	rung	زنگ زدن
run	ran	run	دویدن
sink	sank	sunk	غرق شدن
stick	stuck	stuck	چسبیدن
swim	swam	swum	شنا کردن
break	broke	broken	شکستن
choose	chose	chosen	انتخاب کردن
drive	drove	driven	رانندگی کردن
eat	ate	eaten	خوردن

fall	fell	fallen	افتادن
forget	forgot	forgotten	فراموش کردن
forgive	forgave	forgiven	بخشیدن
freeze	froze	frozen	یخ زدن
give	gave	given	دادن
hide	hid	hidden	پنهان کردن
ride	rode	ridden	سواری کردن
rise	rose	risen	بالا آمدن
speak	spoke	spoken	صحبت کردن
steal	stole	stolen	دزدیدن
take	took	taken	گرفتن، بردن
wake	woke	woken	بیدار شدن
write	wrote	written	نوشتن
weave	wove	woven	بافتن
build	built	built	ساختن
send	sent	sent	فرستادن
bend	bent	bent	خم کردن
spend	spent	spent	صرف کردن
lend	lent	lent	قرض دادن
sell	sold	sold	فروختن
tell	told	told	گفتن
say	said	said	گفتن
pay	paid	paid	پرداختن
blow	blew	blown	وزیدن
grow	grew	grown	رشد کردن
draw	drew	drawn	کشیدن
know	knew	known	دانستن
throw	threw	thrown	پرتاب کردن
show	showed	shown	نشان دادن
wear	wore	worn	برتن داشتن
lose	lost	lost	از دست دادن
go	went	gone	رفتن
win	won	won	برنده شدن
do	did	done	انجام دادن
meet	met	met	ملاقات کردن
lead	led	led	منجر شدن
feed	fed	fed	غذا دادن
leave	left	left	ترک کردن
keep	kept	kept	نگه داشتن
feel	felt	felt	احساس کردن
sleep	slept	slept	خوابیدن
hold	held	held	نگه داشتن، برگزار کردن
come	came	come	آمدن
become	became	become	شدن

و افعالی هستند که هر سه شکل آنها یکی است:

burst	burst	burst	منفجر شدن
bet	bet	bet	شرط بستن
cost	cost	cost	هزینه داشتن
cut	cut	cut	بریدن
hit	hit	hit	زدن، برخورد کردن
let	let	let	اجازه دادن
put	put	put	گذاشتن
read	read	read	خواندن
set	set	set	تنظیم کردن، چیدن
shut	shut	shut	بستن

اکثراً دیدیم که بچه‌ها زیاد با شکل دوم و سوم افعال مشکل دارند، در این لیست سعی کردم آنهایی که هم وزن هستند را با هم بنویسم، لطفاً یکبار برای همیشه اینها رو یاد بگیرید، ممنونم از تون ...

حالا چند تا مثال از گذشته ساده ببینید:

 EX I attended Fajr International Film Festival.

من در جشنواره بین المللی فیلم فجر شرکت کردم.

 EX Hooshang connected to the Internet at school.

هوشنگ در مدرسه به اینترنت وصل می‌شود.

 EX Did Amir surf the Internet?

آیا امیر در اینترنت جستجو کرد؟

 EX Mary didn't come to the party last night.

ماری دیشب به جشن نیامد.

 EX Edison invented the light bulb in 1879.

ادیسون در سال ۱۸۷۹ لامپ‌هایی را اختراع کرد.

Grammar vision.1

گرامر سال دهم

درس اول

زمان آینده ساده:

از این زمان برای بیان عملی که در آینده مشخص اتفاق خواهد افتاد استفاده می‌شود. فعل آینده ساده به صورت (فعل ساده + will) ساخته می‌شود.

EX I will travel to Shiraz next Friday.	من جمعه آینده به شیراز مسافرت خواهم کرد.
EX They will come here next week.	آنها هفته بعد به اینجا خواهند آمد.
EX My friend and I will go to the library tomorrow.	من و دوستم فردا به کتابخانه خواهیم رفت.
EX The new football season will begin soon.	فصل جدید فوتبال به زودی آغاز خواهد شد.

مثال‌ها رو دیدی؟ حالا دو سه تا نکته‌ی ریز رو حواست باشه لطفاً!

① معمولاً قیده‌های زمان (in future - soon - ...later - next ... - tomorrow) از نشانه‌های آینده ساده هستند.

② برای همه فاعل‌ها ساختار (فعل ساده + will) ثابت است.

③ (I'll) مخفف will است مثلاً:

I'll = I will

You'll = you will

They'll = they will

سوالاتی کردن زمان آینده ساده:

برای سوالاتی کردن، خودِ will را به اول جمله منتقل می‌کنیم.

EX Will you buy a new house next year?	آیا تو سال آینده یک خانه جدید خواهی خرید؟
EX Will our teacher give an exam next session?	آیا معلممان جلسه بعد امتحان خواهد گرفت؟

مثل همه‌ی زمان‌های دیگر از کلمات پرسشی هم می‌توان در شکل سوالاتی آینده‌ی ساده استفاده کرد. می‌دونید که این کلمات پرسشی (wh) قبل از will در ابتدای جمله می‌آیند.

EX Where will you spend your weekend?	شما آخر هفته‌تان را کجا خواهید گذرانید؟
EX When will the tourists visit Isfahan?	چه موقع گردشگران از اصفهان بازدید می‌کنند؟
EX Who will take you to the airport?	چه کسی تو را به فرودگاه خواهد برد؟

منفی کردن زمان آینده ساده:

برای منفی کردن بعد از will، یک not اضافه می‌کنیم، البته بیشتر اوقات will not به شکل مخفف یعنی won't در جملات دیده می‌شود.

EX They will not / won't be here tonight.	آنها امشب اینجا نخواهند بود.
EX I will not / won't go without you.	من بدون تو نخواهم رفت.
EX We will not / won't destroy nature.	ما طبیعت را ویران نخواهیم ساخت.

اگر بخواهیم با جزئیات بیشتر به آینده ساده نگاه کنیم، کاربردهای این زمان در موارد زیر دیده می‌شود:

① اطلاعات دادن یا اطلاعات گرفتن درباره‌ی آینده (انگار که داریم در مورد چیزی یا کاری، خبری می‌دهیم):

EX Ali will start work next week. علی هفته‌ی بعد کار را شروع خواهد کرد.

EX A lot of students will participate in celebration. دانش‌آموزان زیادی در جشن شرکت خواهند کرد.

EX Will they stay here tonight? آیا آنها امشب اینجا خواهند ماند؟

② تصمیم آنی و بدون برنامه‌ریزی قبلی:

EX A: The door is open. B: I will close it. A: درب باز است. B: من آن را می‌بندم. (خواهم بست.)

EX A: I am thirsty. B: I'll bring you some water. A: من تشنه‌ام. B: من مقداری آب برات میارم.

EX " There's the doorbell" , "I'll go" «زنگ درب»، «من می‌روم (باز کنم)»

③ چیزی که فکر می‌کنیم، حدس می‌زنیم، امید داریم یا قول می‌دهیم که در آینده اتفاق بیفتد:

EX I promise I'll call you tonight. قول می‌دهم که امشب به شما زنگ بزنم. (زنگ خواهم زد)

EX You will never finish that book. تو آن کتاب را تمام نخواهی کرد.

EX Tomorrow will be cold and cloudy. فردا سرد و ابری خواهد بود.

④ در حالت سوالی برای درخواست محترمانه:

EX Will you get me a glass of water? می‌شود یک لیوان آب به من بدهی؟

ساختار be going to

این عبارت هم برای اشاره به زمان آینده به کار می‌رود. به معنی «قصد داشتن، نیت داشتن» است و بعد از آن همانند will. فعل ساده می‌آید. be هم یعنی (am - is - are) برای سوالی و منفی کردن هم از همین (am - is - are) استفاده می‌شود.

فعل ساده + be going to

و اما این ساختار سه کاربرد مهم دارد:

① بیان کاری طبق برنامه و تصمیم قبلی:

EX Alice is free tonight. She is going to read some poems. آلیس امشب بیکار است. او قصد دارد تعدادی شعر بخواند.

EX They are going to buy a house soon. آنها قصد دارند به زودی یک خانه بخرند.

② پیش‌بینی عملی با استفاده از شواهد موجود:

EX You are driving too fast. We are going to crash. تو خیلی تندداری رانندگی می‌کنی، تصادف می‌کنیم.

EX Look at the sky! It's going to rain. به آسمان نگاه کن! می‌خواهد باران ببارد.

③ بیان کاری که حتماً باید انجام شود یا مخالف انجام آن هستیم:

EX She is going to take that medicine whether she likes it or not. او باید آن دارو را بخورد، چه دوست داشته باشد چه دوست نداشته باشد.

EX We are not going to destroy nature. ما نباید طبیعت را ویران کنیم.

خب! همونطور که دیدین **will** و **be going to** تقریباً هم معنی و هم مفهوم هستند. اما دو تا کاربرد مختلف دارند.
اول اینکه:

Will برای گفتن کاری که معمولاً بی‌درنگ و بدون تصمیم قبلی باشد یا کاری که طبق برنامه همیشگی است به کار می‌رود ولی **be going to** برای بیان عملی که برنامه‌ریزی شده است و قصد انجام کار از قبل بوده است، به کار می‌رود.

EX I'll wash the dishes and Jane will dry them. من ظرف‌ها را خواهم شست و جین آنها را خشک خواهد کرد.

EX My uncle will celebrate his son's birthday in October.

عموی من تولد پسرش را اکتبر جشن خواهد گرفت. (این یک برنامه همیشگی هست، یعنی هر سال جشن گرفته می‌شود).

EX We're going to have a picnic Sunday. ما یکشنبه قرار هست که به پیک‌نیک برویم.

EX Tom and Stu are going to play tennis after school.

تام و استو قصد دارند که بعد از مدرسه تنیس بازی کنند.

دوم اینکه:

وقتی با **will** حرف می‌زنیم، همانطور که در نکات قبلی هم گفتیم، با توجه به حدس و گمان خودمان عملی را پیش‌بینی می‌کنیم یا در واقع چیزی را که براساس آگاهی‌مان می‌دونیم اعلام می‌کنیم. ولی در **be going to** از شواهد موجود و نشانه‌هایی که می‌بینیم و انتظار می‌رود آن عمل اتفاق بیفتد، کاری را بیان می‌کنیم. یعنی حتی اگر کس دیگری هم این شواهد را ببیند با **be going to** حرف خواهد زد.
این مثال‌ها رو ببین:

EX See those clouds? It's going to rain.

اون ابرها رو می‌بینی؟ می‌خواهد باران ببارد. (یعنی از شواهد بیرونی که همه هم می‌بینند، می‌شود این پیش‌بینی را کرد).

EX He is great. He will win the match.

او عالی است. او مسابقه را خواهد برد. (گوینده براساس دانشی که از فرد دارد این حرف را می‌زند).

نکات تکمیلی اما بسیار مهم درباره‌ی آینده!

① زمان‌های حال استمراری و حال ساده هم برای بیان اتفاقات پیش رو و صحبت از آینده استفاده می‌شوند.

EX They are arriving on Saturday. (= They will arrive on Saturday)

آنها شنبه دارند می‌رسند. (آنها شنبه خواهند رسید).

EX He won't be here tomorrow. He's driving to Arizona.

او فردا اینجا نخواهد بود. او دارد به سمت آریزونا رانندگی می‌کند.

EX Lucy's coming for a meeting this evening. لوسی برای یک جلسه امروز عصر خواهد آمد.

Advanced

در گرامر پیشرفته برای فعل‌های **go** و **come** به جای **be going to** از همان زمان حال استمراری استفاده می‌شود. هر چند اگر **be going to** به کار هم رود اشتباه نیست.

EX I am going abroad next year. (Not: ~~I am going to go abroad next year~~)

من سال بعد دارم به خارج از کشور می‌روم.

EX She is coming to our college this year. (Not: ~~she is going to come to our college this year~~)

او دارد امسال به دانشکده‌مان می‌آید.

۲ از زمان حال ساده هم برای اشاره به آینده استفاده می‌شود.

برای صحبت از برنامه‌ی زمانی یا کاری که طبق برنامه منظمی در زمان آینده، انجام می‌شود می‌توان از حال ساده استفاده کرد.

EX The sun rises at 6:15 tomorrow. خورشید فردا ساعت ۶:۱۵ طلوع می‌کند.

EX The summer term starts on April 10th. ترم تابستان دهم آوریل شروع می‌شود.

EX John's plane arrives at 6:05 P.m. next Monday. هواپیمای جان هفته بعد ساعت ۶:۰۵ می‌رسد.
افعالی که معمولاً در شکل زمان حال ساده به آینده اشاره می‌کنند اینها هستند:

open, close, begin, send, start, finish, arrive, leave, come, return

۳ در جمله واردهای وابسته از زمان حال ساده در مفهوم آینده استفاده می‌شود.

به این نکته بسیار دقت کنید. بندهای وابسته با کلمات **as soon as, until, what, if, when** ساخته می‌شود. یعنی بعد از اینها فعل زمان حال ساده به کار می‌رود. مثال‌ها را با دقت بخوانید:

EX She'll pay us back when she gets a job. (~~Not... when she'll get a job~~)
او هر وقت کار بگیرد پول را به ما برمی‌گرداند.

EX Alex will see us tomorrow if she has time. (~~Not... if she will have time~~)
الکس اگر زمان داشته باشد فردا برای دیدن ما خواهد آمد.

Writing

بخش نوشتاری

اسم

کلمه‌ای است که برای نامیدن چیزی به کار می‌رود. اسم می‌تواند «شخص، مکان، شیء، مفهوم و ...» باشد که به شکل زیر طبقه‌بندی می‌شود:

a person: the postman, a teacher, Tom, a neighbour, my brother, woman, boy, ...

a place: a village, England, Edinburgh, a street, a park, here, there, the Eiffel Tower, ...

an animal: leopard, cheetah, tiger, elephant, eagle, sparrow, ...

a thing: a box, a banana, a computer, money, tree, ...

an idea: truth, love, danger, birth, happiness, ...

به طور کلی اسامی دسته‌بندی‌ها و انواع مختلفی دارند، مثلاً قابل شمارش و غیرقابل شمارش که در درس اول یازدهم به طور مفصل در موردشان توضیح خواهیم داد. اینجا فقط با اسامی مفرد و جمع و حروف تعریف آنها و همینطور اسامی خاص و عام آشنا می‌شویم.

اسم خاص (proper noun) و اسم عام (common noun):

اسامی خاص (proper nouns) اسامی هستند که به یک شخص، مکان و یا چیزی (مثلاً نام خاص اون فرد یا مکان) اشاره می‌کنند. این اسامی همیشه و در هر جای جمله باشند با حروف بزرگ شروع می‌شوند. مثل:

Ali, Tehran, Africa, United Nations, Everest, ...

اسامی عام (common nouns) اسامی هستند که گروه مشترکی از افراد، اشیا و چیزهای دیگری را پوشش می‌دهند. بیشتر اسامی، عام هستند.

tree, boy, woman, computer, idea, team, actress, ...

اسامی مفرد (singular) و اسامی جمع (plural):

اسم مفرد، اسمی است که فقط به یکی اشاره می‌کند و با حروف تعریف one / an / a و یا the قبل از آن همراه می‌شود. اسم خاص حرف تعریف نمی‌گیرد. اسامی جمع با اضافه شدن 's' یا 'es' به آخر اسم مفرد ساخته می‌شوند.

book → books	box → boxes
lake → lakes	wall → walls
school → schools	place → places
bus → buses	desk → desks
farmer → farmers	kid → kids

برخی اسامی شکل جمع بی‌قاعده‌ای دارند:

man → men	woman → women
child → children	foot → feet
tooth → teeth	person → people
goose → geese	mouse → mice
deer → deer	fish → fish/fishes
sheep → sheep	ox → oxen

fish, deer و sheep شکل مفرد و جمعشان یکی است. فقط برای fish اگر مفهوم گونه‌های ماهی باشد fishes به کار می‌رود. برای اضافه کردن 's' یا 'es' هم به این نکات توجه کنید:

① وقتی اسم به s , sh , z , ch , x ختم شده باشد، به آن 'es' اضافه می‌کنیم.

wish → wishes	quiz → quizzes
fox → foxes	match → matches
bus → buses	dish → dishes

② وقتی که اسم به fe / f ختم شده باشد، به آن تبدیل می‌شود بعد es/s می‌گیرد. یعنی اینطوری (-ves)

life → lives	wolf → wolves
knife → knives	half → halves
loaf → loaves	thief → thieves
shelf → shelves	self → selves
wife → wives	leaf → leaves

chef → chefs - belief → beliefs - roof → roofs البته استثناء داریم:

③ وقتی که اسمی به y ختم شود، دو حالت دارد! بستگی به حرف ماقبل y دارد.

- اگر صدادار باشد یعنی (vowel + y...) فقط یک 's' اضافه می‌کنیم.

boy → boys	holiday → holidays
key → keys	guy → guys

- اگر بیصدادار باشد یعنی (... consonant + y) به i تبدیل می‌شود و بعد 'es' اضافه می‌کنیم.

city → cities	country → countries
story → stories	baby → babies

④ وقتی اسم به 'o' ختم می‌شود، اگر حرف ماقبل 'o' بیصدادار باشد به آن کلمه es اضافه می‌کنیم.

tomato → tomatoes	potato → potatoes
echo → echoes	hero → heroes

piano → pianos

kilo → kilos

اینجا هم استثناء داریم:

photo → photos

radio → radios

video → videos

۵ برخی اسامی هم شکل مفرد و هم جمع آنها S می گیرد.

one series - two series

one species - two species

ریزنکته

گاهی اوقات یک اسم به عنوان صفت قبل از اسم دیگری می آید. به این مدل اسم مرکب (compound noun) می گوئیم. کتاب درسی دهم در تمرین صفحه ۳۷، bus stop را ذکر کرده است! حواستان باشد هر وقت بخواهیم گروه اسمی یا همان اسم مرکب را جمع ببندیم، اسم سمت راستی جمع بسته می شود و اسمی که قبل از آن است چون در نقش صفت است جمع بسته نمی شود.

bus stop → bus stops

history book → history books

train station → train stations

police car → police cars

حروف تعریف (articles)

خب! با اسامی عام و خاص و همینطور شکل مفرد و جمع اسامی آشنا شدیم. اکنون با کلمات کوچکی آشنا می شویم که قبل از اسامی قرار می گیرند. شما هنگام خواندن متن ها یا جملات انگلیسی زیاد به اینها برخورد کرده اید. این کلمات کوچک را noun markers (نشانه های اسم) و یا determiners (معرف ها) می نامند. articles یا حروف تعریف گروهی از معرف ها (determiners) هستند. در این بخش با دو دسته حروف تعریف یعنی حرف تعریف **معیین** یا **معرفه** (the) و حرف تعریف **نامعین** یا **نگره** (a/an) آشنا می شویم.

حروف تعریف نامعین a/an (indefinite article)

a یا an به طور کلی قبل از اسامی به کار می روند که برای شنونده یا خواننده شناخته شده نیست و اشاره به اسم خاص نمی کنند. این حروف تعریف عموماً قبل از اسم مفرد قابل شمارش ذکر می شوند.

چه موقع an/a قبل از اسم به کار ببریم؟

۱ قبل از اسم مفرد قابل شمارش:

EX I have a sister and a brother.

من یک خواهر و یک برادر دارم.

EX That was an excellent meal.

اون یک وعده ی غذایی عالی بود.

۲ وقتی که برای اولین بار یک اسم را ذکر می کنیم:

EX He was talking to a man.

او داشت با یک مرد صحبت می کرد.

EX She gave me a present.

او یک هدیه به من داد.

۳ وقتی به فردی یا چیزی اشاره می کنیم که یک عضو نامشخص از یک گروه است:

EX She is a student at Tehran University.

او یک دانشجو در دانشگاه تهران است.

EX We are looking for an apartment. (به آپارتمان مشخص اشاره نمی شود).

۴ وقتی که درباره‌ی چیزی به طور کلی صحبت می‌کنیم:

- EX I need a phone. (من به یک تلفن نیاز دارم. (به تلفن خاصی اشاره نمی‌شود، هر تلفنی!))
- EX Mark wants a bicycle. (مارک یک دوچرخه می‌خواهد. (دوچرخه‌ی خاصی نمی‌خواهد، هر دوچرخه‌ای))
- EX Do you have a driver's license? (آیا شما گواهینامه رانندگی دارید؟ (یعنی به طور کلی گواهینامه داری؟ از گواهینامه خاصی صحبت نمی‌کند.))

۵ قبل از یک اسم مفرد برای گفتن چیزی که مربوط به همه‌ی اعضای آن نوع اسم است:

- EX A man needs friends. (یک مرد (یا در مفهوم بشر) به دوستانی نیاز دارد. (منظور همه‌ی مردها (افراد) هستند.))
- EX A dog likes to eat meat. (یک سگ دوست دارد که گوشت بخورد. (همه‌ی سگ‌ها دوست دارند.))
- EX A box has six sides. (یک جعبه ۶ طرف دارد. (همه جعبه‌ها ۶ طرف دارند.))

۶ وقتی که از شغل یا حرفه شخص حرف می‌زنیم:

- EX My father is a doctor. (پدرم یک دکتر است.)
- EX I am a student. (من یک دانش‌آموز هستم.)

چه موقع از a و چه موقع از an استفاده کنیم؟

اگر اسم یا گروه اسمی با یک حرف صدادار (یعنی: a - e - i - o - u) آغاز شده باشد و تلفظ (ا - ا - ا - آ - ای - او) داشته باشد از an استفاده می‌کنیم.

EX an umbrella - an apple - an old book - an interesting book, ...

اما چرا بحث تلفظ را وسط کشیدیم؟ چون کاربرد an دقیقاً به تلفظ ربط دارد یعنی ممکن است کلمه‌ای با حرف صدادار شروع شده باشد ولی صداهای (ا - ا - ا - آ - ای - او) نداشته باشد و برعکس کلمه‌ای با آن حروف صدادار شروع نشده باشد ولی این صداها را بدهد! این استثنائات را ببینید و در حد کنکور همین‌ها را بلد باشید، کافیت!

a university : می‌بینید که این کلمه با (u) شروع می‌شود ولی آن صداها (مصوت‌ها) را ندارد. یعنی صدای (ی) می‌دهد: «یونیورسیتی»، پس قبل از آن a به کار بردیم.

مثال‌های دیگر از همین نوع ببینید:

EX a union - a united group - a one-year-old child

و اما برعکسش را ببینید:

an hour : در کلمه‌ی (hour) با اینکه با (h) شروع می‌شود اما صدای «آ» می‌دهد، پس قبل از آن an به کار رفته است. در

واقع در این کلمات h تلفظ نمی‌شود.

EX an honest person - an honorable man

ریزنکته

حواستان به علائم اختصاری باشد. چون اگر با صداهای (ا - ا - ا - آ - ای - او) باشند، باید قبل از آنها an به کار ببریم و در غیر اینصورت همان a را قرار می‌دهیم. (تلفظ: ال سی دی) an LCD display

EX an MP3 player - an MBA degree - a DVD

حرف تعریف معین the (definite article)

the وقتی قبل از اسم می‌آید که هم گوینده و هم شنونده و یا خواننده می‌دانند که درباره چه اسمی صحبت می‌شود. the می‌تواند همراه با اسامی مفرد، جمع قابل شمارش و یا غیرقابل شمارش به کار رود.